

ת"פ 23338/07/20 - מדינת ישראל נגד אריאל כרמי (אחר/נוסף)

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 23338-07-20 מדינת ישראל נ' כרמי(אחר/נוסף)

לפני כבוד השופט אביחי דורון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אריאל כרמי (אחר/נוסף)

הנאשמים

גזר דין

לפני כבוד השופט אביחי דורון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אריאל כרמי (אחר/נוסף)

הנאשמים

גזר דין

הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן, ביום 29.12.21, במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית, בעבירה של גידול סם מסוכן, החזקת סם שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית, הכל לפי פקודת הסמים המסוכנים.

על פי כתב האישום המתוקן, הנאשם גידל ביחידת חדר הסמוכה לדירתו בשכונת עין כרם בירושלים קנביס במשקל 2.5 ק"ג וכן 36.83 ג' וכן 62 שתילים בשלבי גידול שונים, ואת תוצרת הגידול החזיק על גג דירתו בפחי פלסטיק במשקל כולל של 2.37 ק"ג ג' וטו.

בנוסף, החזיק במזנון בדירה סם מסוג MDMA במשקל 0.5 ג' וטו, 2 יחידות.

עוד החזיק בדירתו ציוד לגידול סמים לרבות גופי תאורה, מגברים ובקבוקים כימיים.

בהסכמת הצדדים הופנה הנאשם לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות, הוגשו בעניינו מספר תסקירים והוא נמצא כשיר לריצוי מאסר בעבודות שירות.

מתסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשם, בן 36 בעת ביצוע העבירות, עובד בחברה משפחתית כמהנדס בניין, שירת בצבא שירות מלא, נישא והתגרש, החל ללמוד לימודי הנדסה ובמהלכם נפצע בתאונת דרכים לאחריה עבר הליך שיקום ארוך בבית ליונשטיין, ועל רקע כאביו קיבל רישיון לשימוש בקנביס רפואי, לאחר שעבר גמילה מאופייטיים אותם קיבל בהליך השיקום.

לפני 9 שנים התחתן ונולדו לאשתו ולו 2 ילדים.

לנאשם אין תיקים פליליים בעברו.

ביחס לעבירה, מסר כי פעל ללא מחשבה, וכי כיום אינו תלוי בסם ומשתמש בו במודעות ובפיקוח עצמי. את הסם הנוסף קיבל לדבריו מחבר, חשב שמדובר בקנאביס ושכח מקיומו בביתו.

שירות המבחן התרשם כי לנאשם גישה מקלה ביחס לעיסוק בסמים אסורים, מתקשה בדחיית סיפוקים ומצמצם מחומרת מעשיו.

שירות המבחן בחן גם את שאלת הרשעתו, והנאשם מסר כי קיבל הצעה לעבודה נוספת בתחום ההנדסה, ויש חשש שהרשעה תגביל את יכולתו העתידית לעבוד עם גופים שונים.

אי לכך, המליץ השירות להימנע מהרשעתו, בין היתר על רקע היותו נעדר עבר פלילי שאינו עובר על החוק בדרך כלל, ולהטיל על הנאשם עונש של "צ בהיקף גדול.

בתסקיר נוסף רואיין שוב הנאשם, מסר כי הפסיק להשתמש בסמים לפני חמישה חודשים כי מצא שהשימוש פוגע בו, וביצע אותו לצורך הרגעה ובריחה מהתמודדויות.

הנאשם ביקש להשתלב בטיפול וממצאי הבדיקות שמסר העידו על נקיין מסמים.

שירות המבחן התרשם כי לנאשם כוחות חזקים ומוטיבציה גבוהה והוא אכן שולב בקבוצה לטיפול בהתמכרויות.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מפנים יותר את חומרת מעשיו, ושב על המלצתו להימנע מהרשעת הנאשם, בין היתר על בסיס חששותיו לפגיעה ביכולתו לעבוד עם גופים שונים והפגיעה הפוטנציאלית בפרנסתו אך המליץ גם להעמידו במבחן למשך שנה.

בתסקיר שלישי מצא שירות המבחן כי הנאשם החל לעבוד כמפקח בנייה בנתניה במקביל לעבודתו בחברת אביו, הוא

עמוד 2

השתלב בטיפול קבוצתי ופרטני ביחידה להתמכרויות, הנאשם התמיד בהגעתו לפגישות, אך פסק מהן בהסבירו כי עבודתו החדשה מגבילה את אפשרויותיו, הוצע לו להשתלב בטיפול אינטנסיבי יותר במרכז להתמכרויות אך הוא מסר כי מעדיף להתמקד בפגישות הפרטניות היות שהדבר עלול לפגוע בפרנסתו, בהיותו המפרנס היחיד בבית.

לאחר שיחה עם העו"ס המטפל בו התרשם שירות המבחן מהפנמה גוברת של הרקע לביצוע העבירות, ממחויבות, פתיחות והגברת אחריות לחייו וחזר על המלצותיו הקודמות.

בתסקיר רביעי ואחרון מסר שירות המבחן כי הנאשם ממשיך בקשר עם יחידת ההתמכרויות, נתרם ממנה בחלקים שונים בחייו, מגלה פתיחות גבוהה יותר, מקבל הכוונה וכלים אפקטיביים להתמודדויות קשות, ממשיך לעבוד בחברה בנתניה, בחברה של אביו וממשיך להתגורר בירושלים.

השירות התרשם מיציבות בחיי הנאשם, שינוי משמעותי שעורך בחייו, ולפי חוו"ד העו"ס המטפל בו, הטיפול הפרטני משיג תוצאותיו ואין צורך בהמשך טיפול קבוצתי.

הנאשם המשיך לתת בדיקות שתן סדירות שהעידו על נקייו מסמים, עורך מאמצים ניכרים להתקדם במישורים המקצועיים, הזוגיים והמשפחתיים ובהינתן גם רצונו להשתלב בכיתת הכוננות השכונתית - שם נמנע ממנו לאור ההליך הפלילי להתנדב, כך לדבריו - וביתר הסיבות שפורטו קודם לכן, שב על המלצתו להימנע מהרשעת הנאשם, להטיל עליו של"צ בהיקף נרחב, מבחן והתחייבות.

שירות המבחן המליץ להימנע מענישה של מאסר בעבודות שירות, בהיותה בעלת סיכון לפגוע במאמצי התפקוד של הנאשם ובמצבו התפקודי והנפשי ולהמירה בעונש שיקומי וחינוכי של של"צ בהיקף גבוה.

טיעוני הצדדים:

המאשימה זיהתה כערכים מוגנים שנפגעו את ההשפעה הקשה והמשחיתה על החברה, ואני מקבל זיהויה.

המאשימה טענה למתחם עונשי הנע בין 10-21 חודשי מאסר, וביקשה למקם את הנאשם בתחתית המתחם, דהיינו - 10 חודשי מאסר וענישה נילוית.

המאשימה תמכה עמדתה בפסיקה שציינה לפרוטוקול.

עיינתי בפסיקה זו ובפסקי הדין המאוזכרים בה לרוב, מצאתי כי השונות הגבוהה בין המקרים, בין אלה שאוזכרו ובין אלה שצוטטו באלה שאוזכרו - כמעט אינה מאפשרת הסתמכות עליהם כבסיס פסיקתי מנחה.

ודאי ישנם כאלה התומכים בעתירה ואף מחמירים ממנה, כמו גם ההיפך הגמור.

המאשימה הפנתה גם לתסקירי שירות המבחן, אך לאחר שעיניתי בהם בקפידה, ניתן לומר כי קיים מרחק גדול בין ציטוטי המאשימה מהתסקירים לבין עיקר התוכן הרשום בהם.

עוד עתרה המאשימה למאסר על תנאי, פסילה בפועל ועל תנאי, קנס, התחייבות וחילוט הסמים והכסף שנתפס כמו גם הכרזתו כסוחר סמים.

לטעמה של המאשימה לא עלה נזק קונקרטי מהשיחות עם הנאשם ומעובדות תעסוקתו, ולפיכך לא מתקיימים תנאי הלכת כתב ואין לפטור את הנאשם מהרשעה.

הסנגור ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן, נוכח הטיפול האינטנסיבי בו מצוי הנאשם מאז השתלב בשירות המבחן. הסנגור טען לקלות הסם ותמך דבריו בפסיקה.

לשיטת הסנגור רמת הענישה בפסיקה לגבי מקרים דומים הינה רחבה ומשתרעת על אפשרויות רבות שאף אחת מהן אינה קטגורית, אך גם אם יאומצו מתחמי התביעה, יש להחריג את הנאשם על בסיס שיקומו.

אף שהנאשם הורשע בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית, עתר הסנגור להתייחס לעבירה, הלכה למעשה, כהחזקת סם לשימושו העצמי של הנאשם, כפי שעולה משלל נסיבות אותן פירט בפני בית המשפט, והנאשם פירט בשיחותיו עם שירות המבחן.

לשיטת הסנגור, מתחם הענישה ההולם בתיק נע בין מע"ת למאסר בעבודות שירות.

הסנגור נסוג בו מכוונתו, בהמלצת בית המשפט, לטעון לאי הרשעת הנאשם.

חלף זאת, התמקד הסנגור בסיבות בעטיין צרך הנאשם קנביס בכמות גבוהה, עקב תאונת דרכים שעבר, מצד אחד - והמבולקה שנוצרה בעקבות הרפורמה להסדרת היצור והחלוקה של קנאביס רפואי במשרד הבריאות.

מאז, כך הסנגור, עבר הנאשם כבר דרך, השיג רישיון לקנביס רפואי, הפסיק, הלכה למעשה, להשתמש בסמים, ביטל את הרישיון שהיה לו, חסך זמן שיפוטי יקר ורכש כלים בשירות המבחן להתמודדות בונה יותר עם מצבים קשים שאפשר ייצוצו בדרכו החדשה והטובה לאורך זמן.

הסנגור עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן לעונש של של"צ, ביקש לדחות את עתירת המאשימה להכריז על הנאשם כסוחר סמים, בין היתר כי לא עשתה זאת במהלך הכרעת הדין, העיד את אם הנאשם שמסרה כי הכספים שנתפסו אצל הנאשם נמסרו לו ממנה כהלוואה לאחותו ותמך עתירתו העונשית בפסיקה שהגיש.

הנאשם סיפר על התאונה שעבר והקשיים אחריה, פיזיים ונפשיים, הסביר כי הרפורמה בהסדרת הקנביס הרפואי גרמה לכך שחודשים תמימים לא יכול היה להשיג את הסם בכלל, ולכן החליט לגדל בעצמו את הסם.

הנאשם הביע תקוותו כי יוטל עליו של"צ והוא מעוניין ומתרגש לבצע אותו במסגרת של פיתוח מכשירים לנכי צה"ל.

דין והכרעה:

משחזר בו הסנגור, בהמלצת בית המשפט, מעתירה לאי הרשעת הנאשם, נותר לדון על מידת ההחרגה שיש להחריג את הנאשם ממתחם הענישה שצוין על ידי כל אחד מהצדדים, היות ששני הצדדים, לרבות המאשימה, סברו כי על רקע תסקירי שירות המבחן ניתן לקבוע כי הנאשם עבר טיפול ושיקום בדרכו הארוכה בשירות המבחן.

נקודת המוצא לענישה היא מידת הפגיעה בערכים המוגנים.

אני קובע כי מידה זו היתה בינונית מהסיבות להלן:

- כמות הסם היתה גבוהה ביותר
 - החזקת ה MDMA לא היתה קשורה לצרכיו של הנאשם בקנאביס רפואי.
 - מנגד, כמותו היתה קטנה.
 - גידול הסם לצרכיו של הנאשם הינו כנראה עובדה מוכחת שהסיבות לה פורטו לאורכם ולרוחבם של תסקירי שירות המבחן, ובמובן זה - הפגיעה הפוטנציאלית בציבור, בחברה, בשלומם, ביטחונם ובריאותם, שלא לומר הסכנה הפוטנציאלית לעבירות נילוות, הינן קטנות.
- כפי שהערתי לעיל, שונות הנסיבות והמקרים בין כל האסמכתאות שהוצגו, על ידי מי מהצדדים, היא כל כך גבוהה, שלא ניתן לקבוע מסמרות לפיה ולכן אלך עם תחושותיי וניסיוני.

ללא ספק - כמות הסם הגבוהה שגידל הנאשם מחייבת מתחם ענישה הנע בין מספר גבוה של חודשי מאסר בעבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל לכל הפחות.

יחד עם זאת, הטיפול שעבר הנאשם היה יסודי ואינטנסיבי, וחוות הדעת של שירות המבחן היו חיוביות מאד בעיקרן.

במובן זה יש להחריג את הנאשם על רקע שיקומו והשאלה היחידה שנותר לעסוק בה היא מידת ההחרגה.

יש להבחין בין שני שיקולים עיקריים בבחינת המידה, האחד - חומרת העבירה מול עומק השיקום, והענישה האינדיבידואלית המתלווה אליהם, השני - ההרתעה הציבורית, שאף היא שיקול בענישה כלשהי.

לאחר שבחנתי את הדברים שוב, החלטתי לתת משקל גבוה לשיקולים הבאים:

1. כמות הסם הגדולה שגידל הנאשם.
2. הסיבות לכך שגידל את הסם.
3. השיקום המשמעותי שעשה הנאשם בחייו, בכלל ובאחרונה בפרט.
4. היעדר עבר פלילי כלשהו לנאשם.

אני סבור כי טוב עשה הסנגור שויתר על המלצת שירות המבחן לאי הרשעת הנאשם. לו הייתי נדרש לעסוק בכך, משיקולים שונים לרבות הלימה והרתעה אישית וציבורית, לא הייתי מקבל את המלצת שירות המבחן.

אני סבור שהמלצת שירות המבחן לענישה של של"צ בהיקף גבוה של 320 שעות מבטאת ענישה שיקומית וחינוכית גם יחד ויש לאמצה.

מכל הסיבות הללו אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. **מאסר למשך 5 חודשים, אך הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום כל עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים.**
2. **של"צ בהיקף של 320 שעות לפי תכנית שהכין שירות המבחן, הנאשם יחל בביצוע השל"צ בעוד 45 יום.**
3. **קנס בסך 3000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו, הקנס יקוזז כנגד הפקדה שהפקיד הנאשם בתיק המ"י ויתרתו תשולם עד יום 1.10.24.**
4. **אני פוסל את הנאשם מהחזקת רישיון נהיגה למשך 7 חודשים, ואולם הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור אחת מעבירות התנאי בתוך 3 שנים מהיום.**
5. **אני מחייב את הנאשם להצהיר כי אם יעבור בתוך שנה מהיום אחת מעבירות התנאי ישלם סך 15000 ₪, הצהרת הנאשם נרשמה בפניי.**

בנסיבות העניין ולאחר ניתוח המקרה החלטתי שלא להכריז על הנאשם סוחר סמים.

בהתאמה, יושבו לידי הנאשם כל הכספים שנתפסו עליו.

המוצגים, ובהם הסמים והכלים לגידול והכנה, יושמדו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום

ניתן היום, ו' אדר ב' תשפ"ד, 04 אפריל 2024, בהעדר הצדדים.

חתימה